

Publicerad 2013-09-03 18:58 av PPQ

veckan har precis börjat....

Ingen vet riktigt säkert

Det finns ingen väg tillbaka, vi kan bara vittna om den väg som vi gått

Det är slut, men vi kämpar emot, oförmågan att se hur vi ändå förvaltat den chans som vi fått

Om vi vågade skulle vi kunna känna en gnutta stolthet, vi gjorde något då vi fick chansen

Men ljusen har släckts, musiken har stängts av och vi borde resa oss och gå efter dansen

Inge kan med säkerhet säga att du finns på riktigt så därför vet ingen om du dör

Folk har sett dig, noterat dig för att sedan glömma dig för det är så folk gör

Du är ditt alias, en stjärna på en stjärnhimmel full av stjärnor som lyser som stjärnor gör

När du tänker efter är det då så konstigt om ingen av dem sörjer dig den dag då du dör

Det står där skrivet svart på vitt, en dag kanske vi kan läsa vad det står

En dag kommer vi kanske bjudas in av framtiden för att berätta skrönor om dessa märkliga år

Då kanske vi kan se oss själva i våra egna ord, då kanske vi kan se allt, det kanske sker en dag

Dom kan läsa orden, men kan dom veta vad som hände bakom kulisserna det undrar jag

Ingen kan säga med säkerhet att du finns, därför vet ingen om du lever eller om du är död

När du väl behöver hjälp kan ingen av dem ge dig sitt stöd

Du är ett fenomen, en stjärna på en stjärnhimmel, det är inte mer än så

Och en stjärna kan slockna, det händer då och då

När vi inte öppnar dörrar är det som om vi sjunker ner och kistlocket stängs

Krumelurer skrivna med darrande händer rivs bort från blocket och slängs

Men någonstans där ute finns en ny rymd där tankar ekar i riktning mot svarta hål

Kanske kommer det fram tillslut ändå, även om det vikt av och siktat in sig på andra mål

Ingen av dem vet vem du är, om du fortfarande lever eller om du är död

Dom vet inget om dig, möjligen har dom skymtat ditt skapande, din lusta och glöd

Men på en himmel full av stjärnor slocknar stjärnor utan att någon ser

Och efter ett par veckor minns ingen, ingen minns dina ord eller dina bilder där du ler

Det är inte ologiskt, inte heller oväntat, men vi fortsätter utan att ändra resrutten ett dugg

Vi flyr spegeln och i raseri angriper vi duken med målarkniven hugg efter hugg

Vi gjorde vår grej, ändå finns en känsla av hopplöshet, kunde vi ha gjort mer

Så vi gick upp i rök, precis som stjärnor som faller och försvinner utan att någon ser

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten